

N:o 185.

Af herr **A. G. Jönsson** i *Mårarp*, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t* angående *ändringar i gällande bestämmelser i afseende å vaktbetjentes vid postverket tjänstgöring.*

Då det är statsmagternas gemensamma skyldighet att tillse det icke blott statens tjänstemannakorpsen erhålla en efter hvars och ens kompetensvilkor, tjänsteåligganden och ansvar afpassad lön, utan äfven att tjänstetiden är så indelad, att grundad anledning till klagomål i sådant afseende ej måtte förefinnas, så anser undertecknad att följande erinran är väl befogad.

Vaktbetjente vid postverket hafva under senare tider låtit komma till allmänna kännedom, bland andra, ett missförhållande, som af hvarje rättänkande anses böra, så fort möjligt är, afhjelpas, det nemligen att deras tjänstereglemente icke vet af någon fridag, hvaraf följt att många af dessa under flera årtal ej haft en enda söndag fri. Det måste till och med förvåna den, som betänker, att dessa personer blifvit ställda utom gränsen för medborgerliga rättigheter i afseende på gudstjenstfirande, hvilken rätt till och med straffanstalternas invånare tillgodonjuta och som i ett kristligt samhälle ej bör vägras någon dess medlem. Att ett sådant förfarande mot en icke ringa grupp aktningvärda medlemmar, bestående af brefbärare i städerna och på andra större platser, postiljoner i postkupé eller på landsväg samt vaktmästare, icke kunnat eller kan opåtaladt få passera, det är min fullkomliga öfvertygelse. Huru man än betraktar detta förhållande, antingen ur kristlig, moralisk, social, eller till och med sanitär synpunkt, så blifver det orimligt att fortsätta på samma sätt. Den allmänna upplysningen med derpå grundade rättsprinciper tvingar till rättelse af alla missförhållanden; och i detta fall äro

så humana anspråk af vederbörande framställda, att ingen må undra öfver om ett gynnsamt svar är allas fasta hopp, ty det gäller endast att blifva likställd med jernvägspersonalen i afseende på ofvan nämnda frisöndagar, hvilken önskan finnes uttalad af ett möte här i Stockholm den 8 oktober 1886, hvilket finnes refererat i Aftonbladet n:o 234 den 9:de oktober samma år.

I den fasta öfvertygelse, att denna omordade tjenstepersonal vid det inkomstbringande postverket icke må behöfva förgäfvnes begära rättelse, vågar jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga sådana åtgärder, som äro af nöden för att postverkets betjente, utan afdrag af de bestämda löneförmånerna, måtte varda befriade från tjenstgöring hvar fjerde söndag i likhet med statens jernvägspersonal.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 10 februari 1887.

A. G. Jönsson.

Rättelse

i motion n:o 111 uti Andra Kammaren.

Sid. 13 rad. 8 nedifr. står: fördubblas läs: flerdubblas